

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindellicorum

Cap. VII. Colloquium inter duos eximios Dei Servos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

CAPUT VII.

*Colloquium inter duos eximios DEI
Servos.*

AN, quæ recensuimus, extases vel raptus fuerint, quidve ipse tunc vel viderit, vel quibus deliciis affluerit, ex eius ore nihil unquam certi intelligi potuit: quamquam & illud non nesciam, quod eiusmodi solatia minimè desideraverit, in quibus hominem omnis expertem esse meriti, quin etiam iacturæ discrimen subire dicebat. & quoniam plurimum interest, breviter nec sine legentis præsentem historiam consolatione referam id ipsum, quid ipsemet de huiusmodi excessibus spiritualibus senserit, ubi simul manifestandi colloquium eximiorum duorum DEI Servorum occasio offeretur.

Fama piissimi Alberti supremis vitæ ipsius annis eousque increbuerat, ut non tantum quacunque afflictione oppressi ad eius pro se preces impetrandas recurre-
rent, sed etiam plures diversarum condi-
tio-

tionum, statuūmq; homines spiritu exercitati in magni momenti casibus spiritum concernentibus eum convenirent, ipsi aliquod consilium efflagitaturi: quos inter fuit quidam Venerabilis Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, R. D. Gelius Ghellinus Presbiter & præstans Vicentiæ Theologus, vitæ adeò sanctæ & inculpatae, ante triennium Clerum Ecclesiasticum suo ex hac mortalitate ad DEUM transitu, præteritæ vitæ respondente plurimum illustraverit: cujus modò sepulchrum magna devotione invisitur, & pluribus apensis ex voto anathematis honoratur. Hic itaque ad S. Bartholomæum aliquando veniens me sanguine sibi junctum rogavit, facerem ipsi Patris Alberti copiam ut quoddam grave negotium, quod per magni sua interesset, cum ipso pertractaret. Is primùm à me admonitus, P. Albertum auditus difficultate laborare, ad eum introductus fuit. Et quoniam isti Sacerdotes in Ecclesiæ Choro mutuo colloquebantur, me curiositas incessit audiendi, surditati P. Alberti confisus,

ius occasione R. D. Ghelinus vocem attollere cogebatur, alter verò proprio persuasus defectu reliquos omnes pariter surdos esse, tam altè quoque loquebatur, ut etiam à longè audiri, atque intelligi posset.

Igitur ubi mutuis breviter inter se humanitatis officiis defuncti sunt, D. Ghelinus ita fari occæpit: *Reverende Pater, in multis, iisq; gravibus Authoribus doctrinam de spiritualibus excessibus in primis verò de extasi legi, indèque theoriam egregiam, meoque iudicio verissimam addidici: at quoniam aliis in hac materia consulendi mihi offerri potest occasio, quid Vestra Paternitas sentiret, perlibenter pro mea consolatione audirem, hinc ut suam mentem declaret, eandem quàm instantissimè per amorem JESU CHRISTI rogo.* Non statim Albertus ad propositam quæstionem respondit, rubore suffusus, quòd apud alios esset in opinione, quasi gratiam ejusmodi mentis excessuum haberet, & in mystica Theologia plurimùm esset exercitatus, in qua jam pridem D. Ghelinus emineret, tandem verò dixit, *quòd ad praxin attineret, primùm*

primùm

mium utique probè addiscendam, se ipsi minime
 mè satisfacere posse; siq; exaudiri à DEO
 dignus esset, cum securior, commodiorque
 via ad adquirendum cœlestium gratiarum
 fluxum non inveniatur, quam instanter, & toto ex corde petere, & desiderare
 externas, & internas pro DEI amore calami-
 mitates, & afflictiones, se supplicem eidem
 futurum, ut sibi non nisi cruces, mortificationes,
 labores, persecutiones, dolores immittere-
 ret, nec etiam ad ipsam usque sanguinis effu-
 sionem sibi parceret, ac summatim iis sibi
 mediis serviri vellet, quibus SS. Apostoli &
 que centeni, ac milleni Martyres & Confes-
 ses suam ipsi servitutem probaverunt, &
 quibus non legitur, quòd spiritualibus et
 modi consolationibus fuerint recreati, qui
 frequenter possunt esse suspecta, & ab eo, qui
 se in Angelum lucis ad nos fallendos trans-
 format, procurata: ad hæc plerumque ex-
 gnis inde fructus eruitur: siq; subinde ali-
 qua aliqua reperiat, quæ profectum hauriat
 ex tali extasi: erunt tamen illa admi-
 dum pauca, nec tantus erit iste profectus
 ut ad DEI sui que ipsius cognitionem, ad DEI

proximique amorem pertingant, inque vera
mortificatione progrediantur. Si tamen Di-
vina placeret Majestati alicui hanc gratiam
impertiri, necesse erit, ut eiusmodi cum hu-
militate, atque timore eam occultam servet,
ac nulli mortalium detegat: siquidem hoc
pacto maximum inde fructum talis conse-
quetur, gravissimamque pericula declinabit.
Hæc nihilominus, quæ dixisset, quæq; huic
idonea proposito, quæ quidem sat multa sunt,
in medium afferre potuisset, se se ad allega-
tos, quos sua Reverenda Dominatio vidisset,
Authores remittere: hortari se tamen ean-
dem, ut super hoc negotio singulares ad
DEUM preces fundat, eumque in consilium
adhibeat, quod casus iste perquam gravis,
sexcentis, quæ singula magni essent momen-
ti, consequentiis circumscriptus esset.

Hinc pronum est colligere, Albertum
huiusmodi excessus non habuisse, vel ma-
gnâ cum cautelâ atque prudentia eosdem
occultâsse, quod quidem verò simillimum
est spectata corporis ipsius immobilitate,
in qua per sæpè deprehensus fuit, quæ in-
de provenire potuit, quòd illud animæ
ope:

operationibus tunc fuerit destitutum,
quando hæc in DEO absorpta Divinis
consolationibus fruebatur.

CAPUT VIII.

*Casus quidam in hoc de Extasi
proposito.*

SÆpiùs contingit, ut cana senectus pue-
ris ludibrio sit, & in jòcum cedat, & cer-
tè, quemadmodum mihi persuasum ha-
beo, non alia de causâ, quàm quòd ean-
dem infantilis quædam puritas comite-
tur, eaque propter illis ob propriam sim-
plicitatem videatur aliquo modo æqualis
quâ cum se recreent. Expertus quondam
fuit puerilem hanc licentiam Divus Vate-
Elisæus, aliique Sancti: nec aliter nostro
contigit Alberto, qui pariter eiusmodi to-
leravit licentiam, licèt sine eorum teme-
ritati minimè respondente, uti mox vide-
bimus.

Cùm itaque Venerabilis DEI Servus
Albertus more sibi consueto in Ecclesia
ante Aram DEI - Parentis in cœlum ab-
fuit